

ния“, тоест от книгата Битие до книга 4 за Царствата. Понеже книгите 1–4 за Царствата дублират книгите 1–2 на Паралипоменон, затова „главите“ 138–167 дублират „главите“ 98–137 – сега те не ни интересуват. „Главите“ 103–137 са описани в книги 3–4 за Царствата с подробни хронологични насоки и това позволява доста точно да се определи дължината на описания в тях времеви интервал. Резултатът е 341 години. Вж. подробности за този интервал в (904), (908). Същата продължителност на този период е посочена и в [72].

В Библията липсват такива подробни хронологични насоки за другите библейски „глави поколения“ с номерата от 1 до 102. Наложил се да използваме по-груби средства, за да определим дължината на описания в тях времеви интервал. Анализът на „главите“ от 1 до 102-ра показва, че на практика всяка от тях описва събитията на едно поколение и го свързва с някакъв централен персонаж – „владетел“. Продължителността на „управлението“ му може да се приеме за „продължителност на поколението“. Вече съобщихме, че средната продължителност на управленията на средновековните владетели, която изчислихме въз основа на хронологичните таблици (76) прави 17,1 година. Закръглено – 17 години.

Като вземем това средно значение, успяхме приблизително да изчислим периода, „покрит“ от 102 библейски поколения. Приблизителният резултат е $102 \times 17 = 1734$ години.

Можем да приемем, че в библейските „глави поколения“ от 1 до 137, тоест в историческата част на Стария завет, без да броим книгите с моралистично съдържание, е описан исторически период, продължил приблизително 2075 години, тъй като $1734 + 341 = 2075$ години. Както се вижда, тази цифра доста се доближава до 2100 години, тоест до продължителността на „Скалигерово-европейския“ период, описан в летопис X. Затова смятаме, че в „летописите“ X и Б са описани епохи с почти еднаква продължителност. Когато сравняваме функциите на обемите им, просто можем да съчетаем тези времеви интервали, без да ги подлагаме на свиване или разпъване. С други думи, можем да поставим тези два „летописа“ на една времева скала.

Сега да сравним функциите на обемите vol X (T) и vol Б(T) на „римската хроника“ X и библейската Б. Като най-проста времева скала използваме общия за двата текста времеви интервал от 800 г. пр.н.е. до 1300 г. от н.е., разделен на 19 отсечки. Отсечките се появяват, естествено, на времевата ос, ако по нея отбележим разполагането на всички дубликати от серията (T), разкрити при статистическия анализ на Библията. Дубликатите от типа (T) са фрагменти от Библията, като всеки от тях обхваща сравнително неголям